

Komandi partur:

Komandi partur við Símun verður verður um tvær vikur. Tá verður millum annað greitt frá óðum tarvum. Í komandi viku verður ein havnarsøga.

Í Bertriðingini sæð út móti Krossi

Foreldrini hjá Símoni, Gulak og Petra

hjá Jákupi. Hann giftist við Julionnu Malenu Rasmussen, Norð í Stovu, á Kirkju. Tey fingi sjei børn. Ein meira kendur Gulak Jacobsen, sum gjørdist prestur í Hvalba og seinni próstur, var av Kirkju.

Tað kundi verið áhugavert at vitað, hvør gentan í Svínøi var. Um onkur veit tað kundi viðkomandi sagt frá.

Torv

Gerandisdagurin hjá okkum var so ótrúliga nógv øðrvísi enn í dag. Bert eitt dømi er torvið.

Torvheiðarnir blivu lagdir sundur tað, eg minnst. Hvørt hús hevði eitt vist øki at skera torv í, tað var í Bergstriðingi og Eystfelli, har tað nógva torvið varð skorið. Eitt lítið sindur var skorið við Skarðsvík.

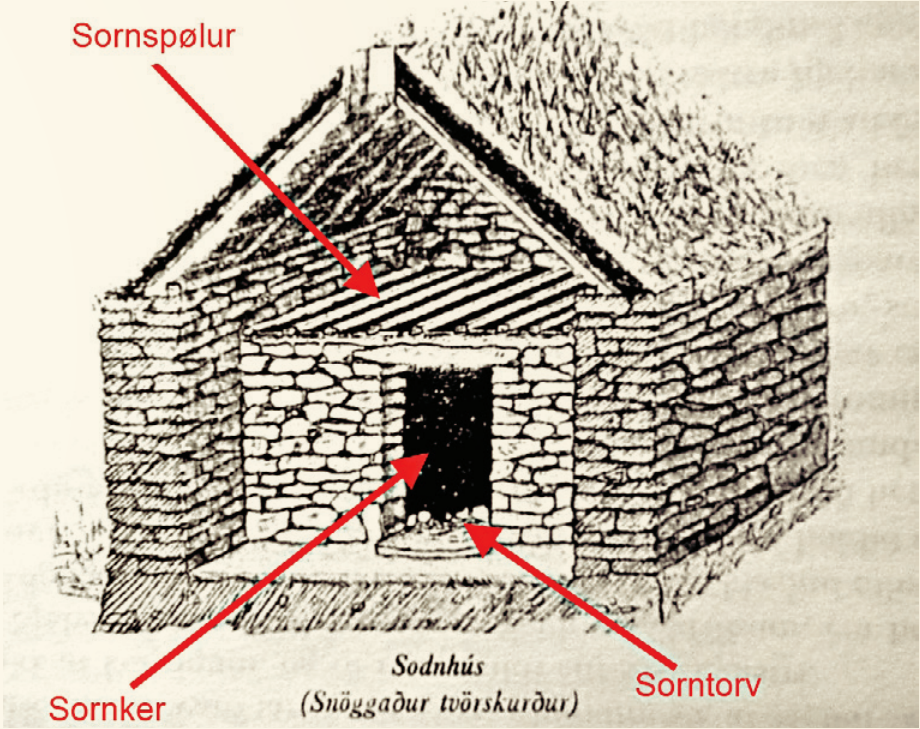
Tað varð byrjað at skera torv í mai. Byrjað var í neðra. Teir skóru fyrst smátt, tað kundi brenna tíðliga. Tað skóru teir við soppinum í neðra. Tað fyrsta eg minnst, skóru teir bökkarnar niðurfra. So kundu teir skera 1 til 3 breiddir av torvi. So lögdu teir bökkarnar niður yvir aftur, fyri at tað kundi grasa aftur. Tá tað leið longur út, so fóru teir niðan eftir.

Uppi á Fjalli har var trupult at skera í mai. Kom frost spiltist torvið, og tað kundi væl koma fyri. Hendi tað, so lagaðu teir uppí bakkar, so frysti tað barauttan. Teir skóru nógva torv, frá 100 uppí 150 leypar fyri húsarhaldið. Tað var nógva svart at síggja, tá ið alt torvið var útbreitt í haganum. Vanliga skar ein maður 30-40 leypar um dagin.

Konurnar og tey hálvvaksnu børnini bóru burtur. Tær kundu leggja 2 - 3 torvur á hvønn armin. So at breiða út, har sum góður vøllur var. Tá tað var liðið longur út, og torvan hevði fingið skorpu, tá fóru tey niðan at reisa. Tey settu eina torvu uppá kant við tí váta úteftir. So lögdu tey eina omaná við tí váta uppeftir. Soleiðis stóð torvið, til tað var borið inn. Hvussu skjótt hetta var kom alt ann uppá terran. Eitt árið var alt torvið komið inn á jóansøku, tá hevur verið nógva sól.

Tá ið torvið skuldi berast inn fóru øll hús-fólkini, sum orkaðu, vaksni sum børn, niðan í hagan at hjálpa til.

Tá høvdu tey primus við sær at kóka

drekka, so hetta vóru hugnaligir dagar, eisini at kunna hoyra fuglin láta.

So var tað at ganga eftir torvi. Hetta kundi vera strævið, um bert ein maður var í hús-inum. Tað kundi farast eftir torvi triggjar ferðir um dagin, men teir lagaðu eisini stórar flógvar av torvi heima við hús.

Fleiri hús fóru at skera torv yviri í Dal. Okkurt hús hevði ein mann úr Svínøi at skera fyri seg. Lønin var sum fyri hoygging eitt lamb.

Haðani mátti torvið fæst við báti. Bátarnir vóru so smáir, 4-mannafør, og teir kundu færa einar 3-4 bátar um dagin.

Tað vóru eisini onkur hús, sum skóru torv yviri á Svínøyardali. Í Svínøi var torvið kent fyri at vera sera gott. Undir krígunum vóru tað tey flestu sum gjørdur tað. Hetta var serliga stríggjað, tó torvið skuldi fæst um Svínøiarfjørð.

Torvkassa høvdu øll hús at goyma torv í. Her var eisini annað brennbart koyrt í sum pappír og slíkt.

Eg var seinasti maður í Hattarvík, sum

rindaði torvleigu fyri torvskurð Handar Hálsar í Svínøi. Tað var í 1963. Gjaldið var átta krónur.

Hetta við torvi helt á fram til 60-árin. Tá fóru fólk at brúka kol, og eitt sindur av torvi afturat. Seinni aftur kom ravmagnað, og tá vórðu elektriskir ovnar brúktir. Nú skuldi bert trýstast á ein knøtt! Tá varð avlagt at nýta torv.

Kornvelting

So var tað kornvelting. Fyrst eg minnst vóru bara tvey hús sum veltu korn. Men tá vit komu út til 40-árin við krígunum vóru tað fleiri, sum fóru at velta korn, og tað kundu vera nokk so stórir akrar.

Tað var byrjað at loysa til akurs í mars. Tá ið apríl var byrjaður, var farið at bera tøð, og tað var liðugt at velta út móti summarmála. Tá fóru teir at sáa, og tað var skikkur at hava eitt egg niðast í ílatinum. Síðst í september byrjaðu teir at skera akurin. Tað var skorið niðri við rótina. Teir tóku um so mikið av øks, sum teir fingi í eina hond og skóru. So blivu

teir við at skera, til tað var nóg mikið til eitt bunti. Buntini lógu í rekkir, og tey blivu so bordin inn í hjallin, tá ið liðugt var at skera. So fóru teir at ripa aksini frá. Tað, sum tá var eftir, varð so aftur lagt í buntir. Tað var rópt hólgar, sum blivu brúktir at tekja við. Men teir hildu ikki leingi, ein 1-2 ár.

So lá kornið í hjallinum, til fjallið var liðugt, tá skuldi tað turkast í sornhúsinum. Tað varð lagt í erva í sornhúsinum. Sornkonan var uppi á og tók ímóti, og hon breiddi tað so út um. Tað var ójavnt sum kornið var, og Hattarvík var ikki nakað gott kornpláss. Tá ið alt var borið uppá, so varð eldur kyndur. Tað skuldi helst vera gott torv sum vermdi væl. Tað var sitið inni í sornhúsinum so leingi tað logaði. Tá ið eldurin so var sløktur, breiddi teir útyvir ljóaran.

Tá ið seinasti eldur varð kyndur, samlaðust nógva fólk, mest tey yngri í sodnhúsinum. Tá kundu tey spæla ymiskt sum at bera upp gátur. Tá farið varð til hús og eldurin var sløktur, bleiv alt tilskalkað, so eingin varmi skuldi sleppa frá.

Um morgunin fór konan tíðliga upp, hon kyndi aftur eld. Tá ið hann so var avlogaður, fór tær at lata av sorninum. Tær høvdu tvey treskitrø. Tær fyltu uppi eitt trog og stoyttu so niður á gólvið, so lögdu tvey seg at treskja, at banka tað sundur. Tað var tá so turt, at dumban skiltist frá korninum. Tá tað var liðugt at banka sundur, bleiv tað so hvørt feiað uppi eitt horn.

Tá hetta var liðugt, fóru tey at tína, at skilja dumbu frá korni. Tá ið alt hetta var liðugt, bóru tey altíð morgunmat oman í sodnhúsið. Tá ið børnini vóru komin á føtur, so fóru tey við eplum at biðja sornkonuna um at steikja tey í øskuni. Tá smakkaðu tey ógvuliga væl.

Ein mylla var í Hattarvík fyrst eg minnst. Hon bleiv sett í stand undir krígunum, so har varð kornið malið. Tað bleiv so bakað til drýl, og tað smakkaði eisini væl.

Korn kom eisini sendandi út her undir krígunum. Tað kom í 200 pund sekkjum. Vit fingi tveir sekkir, og tað bleiv goymt úti undir á loftinum. Árant í Innistovu plagdi tá at mala fyri fólk.